

Àmbit social i criminològic

DOCUMENTS DE TREBALL

CONSELL d'EUROPA

Recomanacions sobre interns estrangers

Traducció realitzada pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada
del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya

Recomanació CM/Rec(2012)12 del Comitè de Ministres als estats membres relativa als interns estrangers

(adoptada pel Comitè de Ministres, el 10 d'octubre de 2012, en la 1152a reunió dels delegats dels ministres)

El Comitè de Ministres, d'acord amb l'article 15.b de l'Estatut del Consell d'Europa,

Considerant que l'objectiu del Consell d'Europa és assolir una major unitat entre els seus membres, en particular, mitjançant l'harmonització de les lleis sobre afers d'interès comú;

Considerant el gran nombre de reclusos estrangers detinguts a les presons dels estats membres;

Reconeixent les dificultats a què aquests reclusos es poden enfrontar a causa de diferents factors, com ara les diferències en la llengua, la cultura, els costums i la religió, així com a causa de la manca de lligams familiars i de contacte amb el món exterior;

Volent alleujar qualsevol possible aïllament dels presos estrangers i facilitar el seu tracte amb vista a la reinserció social;

Considerant que aquest tracte ha de tenir en compte les necessitats especials dels reclusos estrangers; necessitats derivades del fet d'estar detinguts en un Estat del qual no són ni nacionals ni residents, per tal de proporcionar-los les mateixes oportunitats que a la resta de reclusos;

Tenint en compte:

- el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals (ETS núm. 5);
- el Conveni relatiu al trasllat de persones condemnades (ETS núm. 112);

- el Protocol adicional del Conveni relatiu al trasllat de persones condemnades (ETS núm. 167);
- la Recomanació [Rec\(92\)16](#) relativa a les normes europees sobre sancions i mesures penals en la comunitat;
- la Recomanació [Rec\(92\)17](#) relativa a la coherència en les condemnes;
- la Recomanació [Rec\(93\)6](#) relativa a aspectes penitenciaris i criminològics del control de malalties transmissibles a la presó, com ara la sida o problemes de salut relacionats;
- la Recomanació [Rec\(97\)12](#) relativa al personal encarregat de l'aplicació de sancions i mesures;
- la Recomanació [Rec\(98\)7](#) relativa als aspectes ètics i organitzatius de l'assistència sanitària a la presó;
- la Recomanació [Rec\(99\)22](#) relativa a la massificació en presons i a la superpoblació penitenciària;
- la Recomanació [Rec\(2003\)22](#) relativa a la llibertat condicional;
- la Recomanació [Rec\(2006\)2](#) relativa a les Normes penitenciàries europees;
- Recomanació [Rec\(2006\)13](#) relativa a l'ús de la presó preventiva, les condicions en què es duu a terme i la provisió de garanties contra possibles abusos;
- la Recomanació [CM/Rec\(2008\)11](#) relativa a les Regles europees per a infractors menors d'edat sotmesos a sancions o mesures;
- la Recomanació [CM/Rec\(2010\)1](#) relativa a les Normes penitenciàries europees;

Tenint en compte:

- l'Acord model de les Nacions Unides sobre el trasllat de reclusos estrangers i recomanacions sobre el tractament de reclusos estrangers (1985);

- les Regles de les Nacions Unides per al tractament de les recluses i mesures no privatives de la llibertat per a les dones delinqüents (Resolució 2010/16);
- la Decisió Marc 2008/909/JAI del Consell de la UE relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal, en les quals s'imposen penes de presó o mesures de privació de llibertat a l'efecte de la seva execució a la Unió Europea;
- la Decisió Marc 2008/947/JAI del Consell de la UE relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives;
- la Decisió Marc 2009/829/JAI del Consell de la UE relativa a l'aplicació, entre els estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la detenció provisional;

Considerant que la Recomanació [Rec\(84\)12](#) del Comitè de Ministres als estats membres relativa als interns estrangers ha de ser substituïda per una nova recomanació que reflecteixi l'evolució des d'aleshores en la política penal, les pràctiques dels òrgans jurisdiccionals i la gestió en general de les presons a Europa;

Tenint en compte els principis constitucionals, les tradicions jurídiques i la independència del poder judicial als estats membres;

Reconeixent que hi ha diversos organismes i autoritats que s'ocupen dels estrangers que estan subjectes a un procés penal, sancions o mesures, i que aquests organismes tenen la necessitat de disposar d'un conjunt coherent de principis rectors d'acord amb les normes del Consell d'Europa, i

Recomana als governs dels estats membres:

- regir-se en la seva legislació, les seves polítiques i pràctiques segons les normes contingudes a l'annex d'aquesta recomanació, que substitueix la

Recomanació [Rec\(84\)12](#) del Comitè de Ministres als estats membres relativa als interns estrangers;

– assegurar-se que aquesta recomanació i el comentari que l'acompanya es tradueixen i es difonen de la manera més àmplia possible i, especialment, que arriben a totes les autoritats competents, organismes, professionals i associacions que tractin amb interns estrangers, així com als reclusos mateixos.

Annex a la Recomanació CM/Rec(2012)12

I. Definicions i àmbit d'aplicació

Definicions

1. A l'efecte d'aquesta recomanació:

a. "**persona estrangera**" es refereix a tota persona que no sigui resident o no tingui la nacionalitat de l'Estat en què es trobi;

b. "**sospitós estranger**" es refereix a tota persona estrangera a la qual se li imputi un delicte, però que no hagi estat condemnada;

c. "**delinqüent estranger**" es refereix a tota persona estrangera que hagi estat condemnada per haver comès un delicte;

d. "**presó**" es refereix a una institució reservada principalment per a la detenció dels sospitosos o delinqüents;

e. "**reclús/intern estranger**" es refereix a qualsevol persona estrangera empresonada i a un sospitós o delinqüent estranger detingut en una altra part;

f. "**autoritat judicial**" es refereix a un tribunal, un jutge o un fiscal.

Àmbit d'aplicació

2. Aquesta recomanació serà d'aplicació per als interns estrangers i altres persones estrangeres que no estiguin empresonats, però que estiguin

subjectes a un procés penal o a sancions o mesures penals, i que puguin estar o hagin estat privats de llibertat.

II. Principis bàsics

3. Els reclusos estrangers han de ser tractats amb respecte pel que fa als seus drets humans, tenint en compte la seva situació individual i les seves necessitats particulars.

4. Els sospitosos i delinqüents estrangers han de tenir dret a ser considerats per al mateix tipus de sancions i mesures no privatives de llibertat que la resta de sospitosos i delinqüents, per la qual cosa no han de ser exclosos d'aquesta consideració en funció de la seva situació.

5. Els sospitosos i delinqüents estrangers no s'han de posar en presó preventiva ni han de ser condemnats a penes privatives de llibertat segons la seva situació, sinó que, igual que la resta de sospitosos i delinqüents, aquestes mesures només s'han d'adoptar quan sigui estrictament necessari i com a últim recurs.

6. Els delinqüents estrangers condemnats a penes de presó han de tenir ple dret a ser considerats per a la llibertat anticipada.

7. Cal adoptar mesures positives per tal d'evitar la discriminació i d'abordar problemes concrets als quals puguin enfrontar-se els estrangers mentre estiguin subjectes a sancions o mesures comunitàries a la presó, durant una transferència i després de l'excarceració.

8. Els interns estrangers que així ho requereixin han de tenir un accés adequat a serveis d'interpretació i traducció, així com la possibilitat d'aprendre una llengua que els permeti comunicar-se de manera més eficaç.

9. El règim penitenciari s'ha d'ajustar a les necessitats d'assistència especials dels reclusos estrangers i preparar-los per a l'excarceració i la reintegració social.

10. La decisió de traslladar els reclusos estrangers a un Estat amb el qual tinguin vincles s'efectuarà respectant els drets humans, en nom de la justícia i en relació amb la necessitat de reintegrar socialment aquests reclusos.

11. Cal assignar prou recursos per tal de fer front amb eficàcia a la situació particular i les necessitats específiques dels interns estrangers.

12. Cal proporcionar una formació adequada en el tracte envers sospitosos i delinqüents estrangers a les autoritats, organismes, professionals i associacions que tinguin un contacte habitual amb aquestes persones.

III. Ús de la presó preventiva

13.1. Per tal de garantir que la presó preventiva s'utilitza per a sospitosos estrangers de la mateixa manera que per a altres sospitosos, només quan sigui estrictament necessària i com a mesura d'últim recurs, aquesta es regirà d'acord amb la Recomanació [Rec\(2006\)13](#) relativa a l'ús de la presó preventiva, les condicions en què es duu a terme i la provisió de garanties contra possibles abusos.

13.2. En particular:

- a. sempre s'han de sospesar les alternatives a la presó preventiva per als sospitosos estrangers, i
- b. el simple fet que aquests sospitosos no siguin nacionals o residents de l'Estat o no tinguin altres vincles amb aquest Estat no serà motiu suficient per concloure que hi ha un risc de fuga.

IV. Sentència

14.1. Per tal de garantir que les sancions privatives de llibertat s'imposen als delinqüents estrangers de la mateixa manera que a la resta de delinqüents, només quan siguin estrictament necessàries i com a mesura d'últim recurs, a la sentència caldrà tenir en compte la Recomanació [Rec\(92\) 17](#) relativa a la coherència en les condemnes. En particular, els delinqüents estrangers han de tenir dret a ser considerats per al mateix tipus de sancions i mesures no privatives de llibertat que la resta de sospitosos nacionals.

14.2. Quan sigui possible i apropiat, s'han de facilitar a les autoritats judicials informes previs a la sentència sobre les circumstàncies personals dels delinqüents estrangers i les seves famílies, el possible impacte causat per les diverses sancions i la possibilitat i la conveniència que siguin transferits després de la sentència.

14.3. Per tal d'evitar dificultats i obstacles desproporcionats per a la reintegració social, en considerar les sentències s'han de tenir en compte els possibles impactes que aquestes poden tenir sobre els delinqüents individuals i les persones que estan a càrrec seu, sense perjudici de la independència del poder judicial.

V. Condicions d'empresonament

Admissió

15.1. En el moment de l'ingrés i durant la detenció, els reclusos estrangers han de disposar d'informació en una llengua que compreguin, relativa a:

- a. els seus drets i deures com a presoners, entre els quals s'inclouen els contactes amb els seus representants consulars;
- b. les principals característiques del règim penitenciari i el reglament intern;
- c. les normes i els procediments per fer peticions i queixes, i
- d. el dret que tinguin de rebre assessorament i assistència jurídica.

15.2. Immediatament després de l'admissió, les autoritats penitenciàries han d'ajudar els reclusos estrangers que així ho desitgin a informar de la seva detenció a les seves famílies, assessors jurídics, representants consulars i altres persones o organismes competents que puguin ajudar-los.

15.3. Els interns estrangers han de disposar de la informació sobre les possibilitats de transferència internacional, en una llengua que compreguin, de forma oral o per escrit, tan aviat com sigui possible després de l'admissió.

Assignació

16.1. Les decisions relatives a l'assignació dels reclusos estrangers han de tenir en compte la necessitat d'alleujar el seu aïllament potencial i de facilitar el seu contacte amb el món exterior.

16.2. Sense perjudici dels requisits de seguretat i de les necessitats individuals dels interns estrangers, cal considerar ubicar els reclusos estrangers en presons properes als mitjans de transport que permetin que els seus familiars puguin visitar-los.

16.3. Si escau, i de conformitat amb els requisits de seguretat i protecció, els reclusos estrangers es destinaran a presons en què hi hagi altres reclusos de la seva mateixa nacionalitat, cultura, religió o que parlin la seva llengua.

Ubicació

17. Les decisions sobre si s'ha d'acomodar els interns estrangers junts s'han de basar, principalment, en les seves necessitats individuals i en la facilitació de la seva integració social, alhora que es garanteix un entorn segur per als reclusos i el personal.

Higiene

18.1. Les instal·lacions per al sanejament i la higiene s'han d'adaptar, en la mesura del possible, a les preferències culturals i religioses dels interns estrangers, alhora que es mantenen els estàndards mèdics adequats.

18.2. Les regles que exigeixen que els interns mantinguin el seu aspecte net i polit s'han d'interpretar de manera que es respectin les preferències culturals i religioses dels interns, alhora que es mantenen els estàndards mèdics adequats.

Vestuari

19.1. El vestuari proporcionat per les autoritats penitenciàries no ha de ferir les sensibilitats culturals o religioses dels interns estrangers.

19.2. Quan les autoritats penitenciàries no proporcionin el vestuari als reclusos, aquests podran utilitzar la roba que reflecteixi les seves tradicions culturals i religioses, sempre que es respectin els requisits de seguretat.

Nutrició

20. A més de proporcionar una dieta nutritiva que tingui en compte les necessitats culturals i religioses dels reclusos, les autoritats penitenciàries han de donar als reclusos, en la mesura del possible, l'oportunitat de comprar i cuinar aliments que facin que la seva dieta sigui més apropiada d'acord amb la seva cultura i que puguin prendre els àpats en horaris que compleixin els seus requisits religiosos.

Assessorament i assistència jurídics

21.1. S'ha d'informar els interns estrangers, en una llengua que compreguin, sobre el seu dret de tenir assessorament jurídic sobre qüestions relacionades amb la seva detenció i situació.

21.2. S'ha d'informar els interns estrangers sobre la possible ajuda legal i, si fos necessari, assistir-los en l'accés a aquesta ajuda.

21.3. En el cas dels reclusos estrangers que necessiten comunicar-se amb un assessor legal, se'ls permetrà l'accés a la interpretació quan sigui necessari.

21.4. Les autoritats penitenciàries han de facilitar la prestació d'assistència administrativa i jurídica als reclusos estrangers per part d'organismes externs autoritzats.

21.5. Els reclusos estrangers que siguin objecte de mesures disciplinàries seran assistits per un intèrpret quan sigui necessari.

Contacte amb el món exterior

22.1. Per tal d'alleujar l'aïllament potencial dels reclusos estrangers, cal prestar especial atenció al manteniment i desenvolupament de les seves relacions amb el món exterior, inclosos els contactes amb familiars i amics, representants consulars, organismes de *probation* i de la comunitat, així com voluntaris.

22.2. S'ha de permetre als interns estrangers emprar la llengua que decideixin en aquest tipus de contactes, tret que hi hagi un interès específic en determinats casos relacionats amb la seguretat i la protecció.

22.3. S'han d'aplicar amb flexibilitat les normes per realitzar i rebre trucades i altres formes de comunicació, per tal de garantir que els reclusos estrangers que es comuniquin amb persones de l'estranger tinguin un accés equivalent a les mateixes formes de comunicació que la resta de reclusos.

22.4. Cal ajudar els interns estrangers indigents amb els costos de la comunicació amb el món exterior.

22.5. Per tal d'optimitzar el contacte, les visites als reclusos estrangers per part dels membres de les seves famílies que visquin a l'estranger han de disposar-se amb flexibilitat; això pot incloure que es permeti als interns combinar els seus drets de visita.

22.6. En la mesura del possible, es donarà suport i informació perquè els membres de les famílies que visquin a l'estranger puguin visitar els presoners estrangers.

22.7. S'adoptaran mesures especials per a encoratjar els reclusos estrangers a mantenir un contacte regular i significatiu amb els seus fills.

22.8. S'han d'adoptar mesures que facilitin les visites, la correspondència i altres formes de comunicació dels fills amb els seus progenitors empresonats, en particular quan visquin en un Estat diferent.

22.9. Les autoritats s'han d'esforçar per assegurar que els reclusos estrangers siguin capaços d'informar els membres de les seves famílies sobre la presó o un altre centre en què es trobin detinguts o al qual hagin estat transferits.

22.10. En casos d'urgència i quan el reclus estranger hagi donat prèviament el seu consentiment, les autoritats penitenciàries s'han d'esforçar per informar els familiars de la mort, malaltia greu o lesions greus del presoner.

22.11. Les autoritats han de procurar mantenir un registre actualitzat de les dades de contacte dels familiars dels interns estrangers.

23.1. Es permetrà que els interns estrangers es mantinguin informats regularment sobre els afers públics mitjançant la subscripció a diaris, revistes o altres publicacions en una llengua que compreguin.

23.2. En la mesura del possible, els interns estrangers han de tenir accés a programes de ràdio, televisió o altres formes de comunicació en una llengua que compreguin.

23.3. S'ha de garantir l'accés de les agències de llibertat vigilada, les associacions autoritzades i els voluntaris que presten assistència als reclusos estrangers que vulguin tenir contacte amb ells.

Contacte amb els representants consulars

24.1. Els interns estrangers tenen dret a mantenir contacte regular amb els seus representants consulars.

24.2. S'han d'oferir als reclusos estrangers les facilitats raonables perquè es comuniquin amb els seus representants consulars.

24.3. Els reclusos estrangers que no tinguin representació consular al país en què es trobin detinguts tindran dret a mantenir contacte regular i a les instal·lacions per tal de comunicar-se amb els representants de l'Estat que es faci càrrec dels seus interessos.

24.4. Els interns estrangers refugiats, sol·licitants d'asil o apàtrides tenen dret a comunicar-se amb els representants de les autoritats nacionals o internacionals la tasca dels quals sigui vetllar pels interessos d'aquests interns.

25.1. Les autoritats penitenciàries han d'informar els reclusos estrangers sobre el seu dret a sol·licitar contacte amb els seus representants consulars o amb els representants de les autoritats nacionals o internacionals la tasca dels quals sigui estar al servei dels seus interessos.

25.2. Quan així ho sol·liciti el reclus, les autoritats penitenciàries han d'informar els representants consulars dels seus ciutadans empresonats.

25.3. Les autoritats penitenciàries han de cooperar plenament amb els representants consulars i amb les autoritats nacionals o internacionals la tasca dels quals sigui vetllar pels interessos dels reclusos estrangers.

25.4. Les autoritats penitenciàries han de portar un registre dels casos en què els interns estrangers renunciïn al seu dret de comunicar-se amb els seus representants consulars i de les visites que en reben.

Règim penitenciari

26.1. Per tal de garantir la igualtat d'accés a un programa equilibrat d'activitats, les autoritats penitenciàries han d'adoptar, si escau, mesures específiques per a fer front a les dificultats a què puguin enfrontar-se els reclusos estrangers.

26.2. L'accés a les activitats no ha d'estar limitat per als interns pel simple fet que puguin ser transferits, extradits o expulsats.

Treball

27.1. Els interns estrangers han de tenir accés, si escau, a un treball adequat i a formació professional, fins i tot a programes que es desenvolupin fora de la presó.

27.2. Si és procedent, s'han d'adoptar les mesures específiques necessàries que garanteixin que els reclusos estrangers tinguin accés a un treball remunerat.

27.3. Els reclusos estrangers podran transferir almenys una part dels seus guanys als membres de les seves famílies que resideixin a l'estranger.

27.4. Als reclusos estrangers que treballin i contribueixin al sistema de seguretat social de l'Estat en què estiguin empresonats se'ls permetrà, quan sigui possible, la transferència dels beneficis d'aquestes contribucions al seu Estat de nacionalitat o a un altre Estat.

Exercici i recreació

28.1. L'exercici i les activitats recreatives es disposaran de manera flexible, per tal de respectar la cultura dels reclusos estrangers que hi participin.

28.2. Les autoritats penitenciàries han de fomentar activitats que promoguin les relacions positives entre els presoners de la mateixa cultura i entre reclusos d'orígens diferents.

Educació i formació

29.1. Perquè els interns estrangers es relacionin de manera efectiva amb altres interns i amb el personal, se'ls ha de donar l'oportunitat de poder fer-ho i encoratjar-los a aprendre un llenguatge que els permeti comunicar-se, així com estudiar la cultura i les tradicions locals.

29.2. Per tal de garantir que la formació educativa i professional és el més eficaç possible per als reclusos estrangers, les autoritats penitenciàries han de tenir en compte les seves necessitats i aspiracions individuals, que poden incloure treballar per obtenir qualificacions reconegudes i que puguin continuar al país en què és probable que resideixin després de l'excarceració.

29.3. En la mesura del possible, la biblioteca de la presó ha de disposar de material de lectura i altres recursos que reflecteixin les necessitats lingüístiques i les preferències culturals dels reclusos estrangers, i han de ser fàcilment accessibles.

Llibertat de religió o creences

30.1. Els interns han de tenir dret a exercir o canviar de religió o de creences, i se'ls protegirà de qualsevol obligació pel que fa al cas.

30.2. En la mesura del possible, les autoritats penitenciàries han de concedir als reclusos estrangers l'accés als representants autoritzats de la seva religió o creences.

Salut

31.1. Els interns estrangers han de tenir accés als mateixos programes d'assistència sanitària i de tractament que estiguin a disposició per a la resta d'interns.

31.2. Cal proporcionar recursos suficients per tal de fer front als problemes de salut específics que puguin patir els reclusos estrangers.

31.3. El personal mèdic i d'atenció sanitària que treballi a les presons ha d'estar habilitat per a fer front als problemes i malalties específics que poden patir els reclusos estrangers.

31.4. Per tal de facilitar l'atenció sanitària dels interns estrangers, es prestarà atenció a tots els aspectes comunicatius. La comunicació pot requerir l'ús d'un intèrpret que sigui acceptable per al reclús en qüestió i que haurà de respectar la confidencialitat mèdica.

31.5. L'assistència sanitària es facilitarà d'una manera que no sigui ofensiva per a les sensibilitats culturals i, en la mesura del possible, s'ha de garantir el compliment de les sol·licituds dels reclusos estrangers de ser examinats per un metge del mateix sexe.

31.6. Sempre que sigui possible, s'ha d'oferir assistència psiquiàtrica i mental a càrrec d'especialistes que tinguin experiència en el tracte amb persones de diferents religions, cultures i llengües.

31.7. S'ha de prestar atenció a la prevenció d'autolesions i suïcidis entre els interns estrangers.

31.8. S'ha de considerar el trasllat de reclusos estrangers als quals se'ls hi hagi diagnosticat malalties terminals i que vulguin ser transferits a un país amb el qual tinguin vincles socials estrets.

31.9. Cal adoptar mesures que facilitin la continuació del tractament mèdic dels reclusos estrangers que estiguin a punt de transferir-se, extraditar-se o expulsar-se, com ara el subministrament de medicaments per al seu ús durant el trasllat

cap a un altre Estat i, amb el consentiment dels interns, la transferència dels registres mèdics als serveis sanitaris de l'Estat en qüestió.

Bon ordre, seguretat i protecció

32.1. El personal penitenciari ha de garantir que es manté el bon ordre, la seguretat i la protecció a través d'un procés de seguretat dinàmica i de la interacció amb els interns estrangers.

32.2. El personal penitenciari ha d'estar alerta davant els conflictes potencials o reals entre els grups dins de la població penitenciària que puguin sorgir a causa de les diferències culturals o religioses i de les tensions interètniques.

32.3. Per tal de garantir la seguretat a la presó, cal fer tot el possible per millorar el respecte mutu i la tolerància, i prevenir conflictes entre els reclusos, el personal penitenciari o altres persones que treballin o visitin la presó i que provenguin de diferents orígens.

32.4. La nacionalitat, la cultura o la religió d'un reclus no són factors determinants en l'avaluació del risc per a la seguretat i la protecció que suposi aquest reclus.

Dones

33.1. Cal adoptar mesures especials per tal de combatre l'aïllament de les recluses estrangeres.

33.2. S'ha de prestar atenció a les necessitats psicològiques i de salut de les recluses estrangeres, especialment de les que tinguin fills.

33.3. Les mesures i serveis per a la cura prenatal i postnatal han de respectar la diversitat cultural i religiosa.

Nens petits

34.1. Quan s'hagi de decidir si es manté a un nen petit a la presó per l'interès superior de l'infant, s'ha de tenir en compte:

- a. les condicions en què l'infant es mantindrà a la presó;

- b. les condicions que s'aplicarien si l'infant es mantingués fora de la presó, i
- c. les opinions dels tutors legals de l'infant.

34.2. Les mesures i serveis per a la cura dels nens petits que estiguin a la presó amb els seus progenitors han de respectar la diversitat cultural i religiosa.

34.3. La situació jurídica dels nens petits que estiguin a la presó amb el seu progenitor estranger s'ha de determinar tan aviat com sigui possible durant la condemna del progenitor, i s'ha de tenir una cura especial a l'hora de resoldre els casos en què els infants nascuts a la presó tinguin una nacionalitat diferent de la dels seus progenitors.

VI. Excarceració

Preparació per a l'excarceració

35.1. La preparació per a l'excarceració dels interns estrangers s'ha d'iniciar amb antelació suficient i d'una manera que faciliti la seva reinserció en la societat.

35.2. Per tal de facilitar la reinserció dels interns estrangers en la societat:

- a. cal determinar la seva situació jurídica i el seu estat després de l'alliberament tan aviat com sigui possible durant la condemna;
- b. si escau, se'ls ha de concedir permisos penitenciaris i altres formes d'excarceració temporal, i
- c. han de comptar amb assistència per tenir o restablir contacte amb els familiars, amics i organismes d'assistència pertinents.

35.3. Quan els reclusos estrangers hagin de romandre després de l'excarceració a l'Estat en què estaven detinguts, se'ls ha de proporcionar el suport i la cura necessaris per part dels organismes penitenciaris, de llibertat condicional o altres organismes especialitzats en ajudar els reclusos.

35.4. Quan els interns estrangers hagin de ser expulsats de l'Estat en què es trobin detinguts, es procurarà, si aquests ho consenten, mantenir contacte amb les autoritats de l'Estat al qual s'enviaran per tal de garantir el suport immediat a la seva tornada i de facilitar la seva reinserció en la societat.

35.5. Per tal de facilitar la continuïtat del tractament i l'atenció que reben els reclusos estrangers que estiguin a punt de transferir-se a un altre Estat per complir la resta de la seva condemna, si el detingut ho consent, les autoritats competents han de proporcionar la següent informació a l'Estat al qual s'enviarà el reclus:

- a. el tractament que ha rebut el reclus;
- b. els programes i activitats en què ha participat;
- c. els registres mèdics, i
- d. qualsevol altra informació que faciliti la continuïtat del tractament i l'atenció.

35.6. Quan els reclusos estrangers puguin ser transferits a un altre Estat, han de comptar amb assistència en la recerca d'assessorament independent sobre les conseqüències del trasllat.

35.7. Quan els reclusos estrangers estiguin a punt de ser transferits a un altre Estat per complir la resta de la seva condemna, les autoritats de l'Estat receptor els han de proporcionar informació sobre les condicions de reclusió, els règims penitenciaris i les possibilitats d'excarceració.

Consideració per a la llibertat anticipada

36.1. S'han de considerar els interns estrangers, igual que la resta de reclusos, per a la llibertat anticipada quan siguin elegibles, i no poden ser objecte de discriminació pel que fa al cas.

36.2. En particular, s'han d'adoptar les mesures adequades que garanteixin que la detenció no es prolongui sense motiu pels retards relacionats amb la finalització de la situació migratòria dels interns estrangers.

Excarceració

37.1. Per tal de facilitar la incorporació dels interns estrangers en la societat després de la seva excarceració, s'han d'adoptar mesures pràctiques per proporcionar documents d'identitat i assistència per al transport.

37.2. Quan els interns estrangers estiguin a punt de tornar a un país amb el qual tinguin vincles, els representants consulars podran ajudar-los al màxim possible sobre aquesta qüestió, si el detingut ho consent.

VII. Persones que treballin amb reclusos estrangers

Selecció

38. Les persones que treballin amb reclusos estrangers s'han de seleccionar en funció de criteris que incloguin la sensibilitat cultural, les habilitats d'interacció i les habilitats lingüístiques.

Formació

39.1. El personal involucrat en l'admissió dels reclusos estrangers ha d'estar format adequadament per tractar amb ells.

39.2. Les persones que treballin amb interns estrangers han de formar-se per tal de respectar la diversitat cultural i entendre els problemes especials a què s'enfronten aquests interns.

39.3. Aquesta formació pot incloure l'aprenentatge de les llengües que es parlin amb més freqüència entre els reclusos estrangers.

39.4. Els programes de formació han de ser avaluats i revisats periòdicament per tal d'assegurar que reflecteixen els canvis en les poblacions i les circumstàncies socials.

39.5. Les persones que s'ocupin dels sospitosos i delinqüents estrangers han d'estar informades de la legislació, les pràctiques nacionals vigents i les normes fonamentals dels drets humans internacionals i regionals, així com de les normes relatives al seu tracte, inclosa aquesta recomanació.

Especialització

40. Cal assignar especialistes degudament capacitats que participin en el tracte amb els reclusos estrangers i que serveixin d'enllaç amb els organismes competents, professionals i associacions sobre qüestions relacionades amb aquests presoners.

VIII. Política d'avaluació

41. Les autoritats avaluaran periòdicament les seves polítiques per tractar amb sospitosos i delinqüents estrangers sobre la base d'una investigació científica reconeguda, i les revisaran quan sigui oportú.